

Kinderen DERDE WERELD

EDITORIAAL

Beste vrienden,

In oktober laatstleden was ik op werkbezoek in Kampala, Oeganda, bij onze partner "Uganda Children's Centre" om ons door DGOS1 gesubsidieerde project intern te evalueren en het nieuwe centrum officieel in te huldigen. Wat er op korte termijn verwezenlijkt werd is indrukwekkend.

Een tijdelijk opvangcentrum voor 50 straatkinderen werd gebouwd en is functioneel op minder dan een jaar tijd. Zes beroepsopleidingen worden aangeboden aan kwetsbare jongeren, overlevend in een van de talrijke sloppenwijken van de stad, die het reguliere schoolstelsel niet meer aankunnen gezien hun meestal grote achterstand. Er worden bijlessen en alfabetisering aangeboden en de afgestudeerde jongeren krijgen bijstand in het zoeken naar een betaalde baan of het stichten van een klein bedrijfje als zelfstandige. Een eerste groep van de beroepsopleidingen werd door 120 tieners met succes beëindigd. De samenwerking met lokale ondernemers in het kader van een tweemaand durende praktijkstage is van cruciaal belang voor het duurzame succes van dit project. Heel dikwijls wordt de jonge stagiair effectief als werknemer aangenomen, en kan hij of zij een autonoom leven leiden. We laten in dit eindejaarsnummer graag onze Afrikaanse partner en medewerkers zelf aan het woord.

Ondanks deze zeer goede resultaten, kon ik helaas ook vaststellen dat het niet goed gaat met de mensenrechten in Oeganda. De vrije meningsuiting wordt er meer en meer beknot, er ligt een wetsvoorstel op tafel om homo's te veroordelen tot de doodstraf... Maar de meest verontrustende in opmars zijnde trend, betreft baby's en jonge kinderen. Tijdens mijn verblijf in Kampala haalde meer dan eens een onthoofde baby het voorpaginanieuws...

Uit een politierapport blijkt dat sinds het begin van dit jaar al minstens 23 mensen, voor het merendeel kinderen en jongeren, het slachtoffer geworden zijn van rituele offers in Oeganda. Het offeren van kinderen maakt opgang in het land, waar medicijnmannen kinderen en baby's doden en hun lichaamsdelen gebruiken voor rituelen om rijkdom te verschaffen aan hen die er om vragen en er voor betalen. Volgens de politie werden de slachtoffers ritueel gedood in

omstandigheden die verband houden met kinderoffers...

Uit het rapport blijkt nog dat er 954 kinderen dit jaar als vermist werden opgegeven. Onder hen werden er 800 levend teruggevonden. De meeste kinderen waren gewoon verloren gelopen of werden teruggevonden bij familieleden, maar een niet nader genoemd aantal kon gered worden vooraleer ze geofferd werden. In totaal werden 107 mensen gearresteerd op beschuldiging van ontvoering of kindermoord. De gevolgen van deze gruwelpraktijken zijn aanzienlijk: gezien de kinderen of baby's ongeschonden en puur moeten zijn voor het rituele offer, beslissen meer en meer ouders ze maximaal te beschermen tegen het gevaar door hun baby te laten besnijden, of gaatjes in hun oortjes te prikken, inclusief de jongetjes, zodat de potentiële moordenaars hun baby of kindje niet willen... Volgens een aantal mensenrechtenorganisaties wordt er echter onder het mom van kinderoffers een groot aantal kinderen ontvoerd en vermoord voor hun organen. Business as usual dus. En zolang er vraag zal zijn naar organen zonder zich veel vragen te stellen over de herkomst, zullen deze weerzinwekkende praktijken blijven bestaan...

Beste sympathisanten,

We staan alweer voor de drukte van Kerstmis en Nieuwjaar. Ook in Oeganda probeert men deze feestdagen te vieren. Onze partner geeft dagelijks eten aan meer dan 160 kinderen en jongeren... Veel variatie in hun voeding is bij gebrek aan middelen niet echt mogelijk. Laat staan dat er ruimte zou zijn voor een geschenkje. Wij doen een beroep op jullie trouwe vrijgevigheid om toch voor al deze minder fortuinlijke kinderen en jongeren een echt feestmaal te kunnen bereiden. Onze oprechte dank bij voorbaat in hun naam.

De voltallige ploeg van Kinderen Derde Wereld wenst u een zalig kerstfeest en een gelukkig en gezond jaar 2010, rijk aan rechtvaardigheid, solidariteit en humaniteit. ■

Johanna Vandamme
Algemeen secretaris

TWEEMAANDELIJKS NR 63
NOVEMBER - DECEMBER 2009

GEDACHTE

Als je snel
wilt gaan,
ga dan alleen.
Als je ver
wilt gaan,
ga dan samen.

Afrikaans spreekwoord

In het kort in dit nummer

- I Editoriaal
- I Mijn verhaal is mijn identiteit
- I Dagboek Oeganda
- I Eindejaarsgeschenk

¹ Directie - Generaal Ontwikkelingssamenwerking

Mijn verhaal is mijn identiteit

Hij leefde en werkte gedurende 19 maanden in de straten, en overleefde door oude metalen te verzamelen en te verkopen. Wanneer hij een goede dag had, verdiende hij 2000 tot 5000 Oegandese shilling (0,74 tot 1,85 €). Op een ongelukkige dag werd hij samen met andere kinderen opgepakt en naar een heropvoedinggesticht voor kinderen gebracht, 32 km ten zuidwesten van Kampala.

Roberts Opolot en Josephine Namujjumbi, beiden sociaal werkers bij UCC, interesseerden zich voor de kleine jongen en besloten het proces op te starten dat hem zou leiden naar hereniging met zijn familie en bij gevolg ook terug naar school te gaan.

Amiisi Male liet zijn boeken liggen in de klas en sloot zich aan bij een groep kinderen die op "Ensenene" jaagden, een soort sprinkhanen en een delicatessen in de centrale regio van Oeganda. Tijdens het seizoen dat deze insecten overvloedig voorkomen, rennen horden kinderen hen lange tijd na en geraken op die manier soms verloren. Voor Amiisi Male was deze sprinkhanenjacht het begin van zijn negentien

maand durend avontuur in de straten van Kampala. Het was eveneens het einde van onderwijs voor de 12-jarige jongen die moest zien te overleven in Kinsenyi, een enorme sloppenwijk in Kampala.

Niet in staat om zijn familie op te sporen, was Amiisi verplicht al die tijd met zijn vrienden te overleven, tot op een dag een einde kwam aan zijn "geluk". Politieofficieren die razia's hielden op de concentratiepunten van straatkinderen in Kampala, namen om en bij 3000 kinderen mee en sloten ze op in het Kampirigiisa Nationaal Heropvoedinggesticht, een overheidsinstelling voor jonge delinquenten.

Er kwam al snel een oproep van de regering die alle organisaties werkend met kinderen aanmaande hulp te bieden met het identificeren, opsporen van verwante familieleden, en re-integreren van de kinderen. Dat was het keerpunt voor de jongen. UCC werd 20 kinderen toegewezen, waaronder Amiisi Male.

In het centrum bleek de jongen asociaal, hij speelde liever op zichzelf en volgde de aangeboden reken- en lees-

lessen afzonderlijk. Het vergde hem tijd om open te bloeien, en wanneer hij eindelijk toegankelijk werd, was zijn verhaal zijn identiteit.

Gedurende zijn straatleven dat 19 maand duurde, maakte hij enkele zeer bizarre gebeurtenissen mee. Zoals hij op een dag zag, hoe zijn vriendje die gestorven was na een steekpartij begraven werd door enkele straatkinderen. Dit particuliere incident schokte de jonge man die van het straatleven af wilde. Misschien verklaart deze ervaring zijn geslotenheid en ondergedoken leven, zowel in de straten als in het centrum.

Na zijn geschiedenis en zijn verhaal te hebben samen gepuzzeld, bereidden de sociaal werkers de jongen voor, met het oog op re-integratie in de familie. ■

*Roberts Opolot en
Josephine Namujjumbi
Sociaal assistenten bij Uganda
Children's Centre*

(vrije vertaling uit het Engels door KDW)

Dagboek Oeganda werkbezoek

Woensdag 30/09/09

We vertrekken naar Kisenyi, een grote sloppenwijk in Kampala, dit keer met Opolot en Sophie, beiden sociaal assistenten bij UCC sinds het prille begin van de organisatie. Clinton, een gewezen straatkind van 9 jaar oud en sinds enkele maanden verblijvend in het Centrum, vergezelt ons en zal ons tonen waar en hoe hij leefde sinds de eerste maanden van zijn bestaan in het Kakuta Depot. Clinton is niet zijn echte naam, maar de jongen wil dat we hem blijven noemen met zijn straatnaam. Een ander kind, Tina¹, 14 jaar oud, komt ook mee. Ze volgt in het UCC een opleiding snit & naad en we zullen haar familie en verwanten bezoeken later op de dag.

Clinton ontmoet zijn vroegere makkers in Kakuta Depot. De straatjongens zijn allen zeer vuil, mager, verslagen en hongerig. Sommigen zijn duidelijk ondervoed, vooral de kleinere jongens. Het leven is hier bikkelhard en ik zie veel kinderen met gemene wonden op hun frêle lichaampje. Clinton leidt ons rond en legt uit hoe hij overleefde; hij moest hard werken en raapte en verkocht vuilnis wat hem enkele shillings per dag opbracht.

Om te mogen slapen in een roestige container : 500 shilling... zo niet : buiten liggen. Om kippenhersenen en andere ingewanden te eten : 500 shilling... zo niet : honger lijden.

Er is zelfs een kleine videoruimte achter een gordijn in de sloppenwijk voor het vertier voor zij die de toegang kunnen betalen... Sommige kinderen bedelen ook of stelen om te overleven.

Opolot beslist om cake te kopen voor de hongerige jongens : de verdeling draait uit op een vechtpartij, want er is natuurlijk nooit genoeg voor iedereen...

Sophie geeft een beetje geld aan de jongens die geen stukje cake konden bemachtigen. Een jontentje dat erg verwond is in zijn gezicht volgt ons en weent. Ik begrijp dat hij geen koekje kreeg en geef hem een paar shilling. Hij stopt onmiddellijk met wenen, glimlacht en rent weg. Clinton nam mijn hand vast terwijl zijn ex-kameraden aan het vechten en roepen waren en hij laat me niet meer los tot we terug zijn in de van. Ik beslis hem te steunen voor zijn scholing begin volgend jaar.

Clinton, tweede van rechts, poseert met zijn vroegere straatvrienden.

We trekken verder naar de "Ghetto", een enorme sloppenwijk in Makindye, waar duizenden mensen samenleven in kleine krotten. Hier zijn veel ontheemden van verschillende nationaliteiten verzameld. Mevrouw Nalwadda Rehema wacht ons op; zij is de contactpersoon van deze gemeenschap

voor de UCC-ploeg. De families die hier wonen zijn de herkomst van de meeste kinderen die betrokken zijn in het aangeboden opleidingsprogramma van UCC.

We bezoeken Tina's familie, of wat ervan over blijft. Het meisje is bereid om te poseren voor een foto met haar familieverwanten maar is zichtbaar opgelucht om terug weg te gaan uit de wijk en terug te keren naar het centrum. We ontmoeten meerdere vluchtelingenfamilies uit Kongo, vooral van de Kivu - streek. Het zijn vooral vrouwen en kinderen, die de wrede heden van de rebellen in hun land konden ontvluchten. Iedere familie is zeer opgetogen en vereerd ons te ontvangen in hun nederige "huisje" waar het al bij al zeer netjes is, gezien de omstandigheden.

De geëxpatrieerde mannen die we samen zien hokken drinken, roken hasj en spelen kaart..., niet bepaald de ideale omgeving voor jonge meisjes en jongens om op te groeien.

Janine², een meisje van 11 jaar, wil een opleiding starten bij UCC maar lijdt aan een of andere ziekte. Is het epilepsie? Haar vader verzekert ons dat de ziekte nu onder controle is, daar het meisje medicatie kreeg van het hospitaal. Ik zal Fred vragen om een tweede opinie van een dokter om zeker te zijn dat de medicijnen die Ja-

Uw ideale eindejaarsgeschenk voor het goede doel !

Prachtig kunstboek over Arabische paarden en natuur :
25 € + 7 € verzendkosten.

Te bestellen per telefoon of fax bij
Mevrouw Marguerite Fobe op
++32 2 770 39 32 of per E-mail : cdpbxl@gmail.com

Dit prachtige boek gerealiseerd door de auteur **Gigi Grasso** vertaalt zijn hoop voor de kinderen van Congo. De integrale opbrengst gaat naar de straatkinderen van het project "Oseper" in Kinshasa. Door zijn camera onderwijst Gigi ons, vermaakt en inspireert hij. Zijn kunst om de ziel uit zijn subject te puren laat ons toe verder te kijken dan het beeld op de pagina, en op een diepere manier betrokken te worden met de foto. Zoals hij deze beelden deelt, herinnert hij ons eraan dat we allen één zijn – de aarde, de planten, de dieren en het meest belangrijke : onze kinderen. Samen kunnen we mirakels verrichten.

Wanneer u een gift doet, noteert KDW uw gegevens in haar database om u beter te informeren. Conform de wet van 8 september 1992 over de bescherming van de privacy, saut het u vrij om die gegevens te consulteren, te veranderen of te laten schrappen. We spelen uw gegevens niet door aan andere organisaties.

Indien U ons regelmatig wil helpen en manuele betalingen vermijden, nodigen wij U uit onderstaand formulier met bestendige opdracht af te geven aan uw financiële instelling :

.....

Gelieve maandelijks de som van.....€ te willen overschrijven van mijn rekeningnrten gunste van het nummer **000-0039999-35** van Kinderen Derde Wereld, Albertinaplein 2, 1000 Brussel.

Ik behoud het recht om deze bestendige opdracht te herroepen of te wijzigen.

Naam Voornaam

Straat Nummer

Postnummer Gemeente

Datum Handtekening

Indien U een schenking wil doen bij testament, gelieve ons te contacteren op onze burelen of contact te nemen met de notaris van uw keuze.

P.C.R. 000-0039999-35

van de V.Z.W. KINDEREN DERDE WERELD

Albertinaplein 2 -1000 Brussel - Tel. 02 503 11 53 - Fax 02 513 20 66
E-mail : etm.kdw.brussels@skynet.be - www.kinderenderdewereld.be

DEEL IN UW VREUGDE....

Talrijk zijn zij, die onze projecten steunen met private initiatieven, ter gelegenheid van verlovingen, huwelijken, verjaardagen en alle grote evenementen van hun leven. Wij nodigen U uit hetzelfde te ondernemen en danken U hiervoor.

Onze gelukwensen aan
• de Heer en Mevrouw Nambiar-Baroo met de geboorte van hun zoon Arjun

Medewerking

- | Hector Martin (foto)
- | Roberts Opolot
- | Josephine Namujjumbi
- | Johanna Vandamme

Logo

- | Slava P. Bersier

Vertaling

- | Danielle Kegels

Coördinatie en correctie

- | Johanna Vandamme